

прийняття рішення, а саме – диз'юнктивної моделі. Некомпенсаторна модель характеризується тим, що слабка позиція або відсутність бажаного для споживача атрибута товару не може бути компенсована високою оцінкою інших атрибутів. Особливість диз'юнктивної моделі полягає в тому, що покупець оцінює певні марки, які, на його думку, є найкращими, за певними домінуючими атрибутами. Наприклад, споживач може розглядати продукти тільки двох виробників, вважаючи їх технологічними лідерами в цій товарній категорії. Домінуючими атрибутами можуть бути технологічні показники, що визначають унікальність товару.

Етап 7. Аналіз ризиків. Незважаючи на високий рівень зацікавленості цільових споживачів у новітньому продукті, вони приділяють певну увагу ризикам, які постають перед ними. Хоча кількість ризиків, що мають значущість для споживачів, є меншою порівняно з попереднім варіантом поведінки. У процесі аналізу ринкових альтернатив споживач приділяє певну увагу фінансовому, експлуатаційному та сервісному ризикам. Серед зазначених ризиків найбільшу значущість має експлуатаційний ризик. Якщо рівень експлуатаційного ризику є дуже високим, споживач може відкласти придбання товару з метою пошуку додаткової інформації про «слабкі» місця у новітній технології та ще раз зважити всі переваги і недоліки. Високий рівень фінансового та сервісного ризиків може стримати споживача від купівлі на деякий час, але, як свідчать результати опитування, зазначені ризики не є суттєвою перешкодою у прагненні споживача задовольнити нагальну потребу.

Етап 8. Купівля. Цей етап майже не відрізняється від етапу попереднього варіанта.

Етап 9. Здійснення комунікації. Цей етап майже не відрізняється від етапу попереднього варіанта, розглянутого вище. Зазначимо, що здійснення цільовими споживачами комунікації з іншими людьми в соціальних і референтних групах сприяє прийняттю нових моделей поведінки або підтримує рішення про прийняття нових поведінкових моделей. Думка цієї групи споживачів є більш впливовішою та сприяє більш активному розповсюдженню інформації (негативної або позитивної) про новітню технологію та високотехнологічний продукт.

Висновки

У сучасній практиці маркетингової діяльності побудова моделей споживчої поведінки на конкретних товарних ринках є

необхідним елементом при формуванні ефективних ринкових стратегій та прогнозуванні ринкового попиту. Дослідження ринкової поведінки споживача передбачає ретельний аналіз проблеми його ринкового вибору, основних причин придбання продукту, визначення чинників впливу на різних етапах: від виникнення потреби у продукті – до вибору марки, дослідження зворотної реакції споживача на придбаний товар.

Основним елементом наукової новизни, який відображено у цій роботі, є розроблена автором модель ринкової поведінки споживачів, яка розрізняє два варіанти споживчої поведінки залежно від джерела виникнення потреби: поведінка, зумовлена зовнішніми чинниками, та поведінка, зумовлена внутрішніми чинниками. Активізація поведінкового процесу при зовнішньостимульованій поведінці відбувається під впливом маркетингових та соціальних стимулів. При внутрішньостимульованій поведінці індивідуальні особливості споживача спонукають його до ринкової активності у напрямі задоволення актуалізованої потреби.

У ході подальших наукових досліджень, на думку автора, доцільним є розробка підходів до формування ринкового попиту, споживчих уподобань, управління ринковою поведінкою українських споживачів товарів високих технологій шляхом розробки комунікаційних маркетингових стратегій підприємств.

Література

1. Мур Д.А. Преодоление пропасти: маркетинг и продажа хайтек-продуктов массовому потребителю / Джеффри А. Мур; [пер. с англ.]. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2006. – 368 с.
2. Старостіна А.О. Особливості мотивації та ринкової поведінки українських споживачів високотехнологічних товарів / А.О. Старостіна, В.В. Журило // Маркетинг в Україні. 2010. №5 (63). С. 18-23.
3. Статт Д. Психология потребителя / Дэвид Статт. – СПб.: Питер, 2003. – 446 с. – (Серия «Практическая психология»).
4. Фоксол Г. Психология потребителя в маркетинге / Г. Фоксол, Р. Голдсмит, С. Браун; пер. с англ. под ред. И. В. Андреевой. – СПб.: Питер, 2001. – 352 с. – (Серия «Маркетинг для профессионалов»).
5. Энджел Дж.Ф. Поведение потребителей / Энджел Дж.Ф., Блэкуэлл Р.Д., Миниард П.У. – СПб.: Питер Ком, 2000. – 759 с. – (Серия «Теория и практика менеджмента»).
6. Schiffman L.G. Consumer Behavior / Leon G. Schiffman, Leslie Lazar Kanuk. – Pearson Prentice Hall, 2004. – 587 p.

М.Д. БІЛИК,
д.е.н., професор, КНЕУ ім. Вадима Гетьмана,
А.А. СИТЕНКО,
Київський національний університет ім. Т. Шевченка

Оптимізація податкових надходжень з урахуванням технічного прогресу

У статті представлена модифікація моделі оподаткування, що спирається на податкову, технологічну та інвести-

ційну складову і пов'язує сукупні податкові відрахування з показниками доданої вартості, оплати праці й амортизацій-

них відрахувань. Модифікація моделі здійснюється з метою стимулювання технічного прогресу за рахунок введення показника економічного зростання з урахуванням можливої неоднорідності показників за часом.

В статті представлена модифікація моделі налогооблогження, которая опирается на налоговую, технологическую и инвестиционную составляющую и связывает совокупные налоговые отчисления с показателями добавочной стоимости, оплаты труда и амортизационных отчислений. Модификация модели осуществляется с целью стимулирования технического прогресса за счет введения показателя экономического роста с учетом возможной неоднородности во времени.

In the given work updating of model of the taxation which leans against a tax, technological and investment component is considered. The model connects cumulative tax deductions with sizes of the added cost, a payment and depreciation charges. Model generalisation occurs in directions of introduction of an indicator of technical progress taking into account possible heterogeneity of indicators on time.

Постановка проблеми. Важливим завданням на сучасному етапі розвитку України є наповнення доходної частини державного та місцевих бюджетів, з урахуванням впливу фіскальних заходів на виробничу активність економічної системи. Вказані аспекти є дещо протилежними. Максимізація податкових надходжень в поточному році може призвести до спаду економічної активності у довгостроковій перспективі, і навпаки надмірна стимулююча політика може викликати «перегрів» економіки і стати причиною кризи надспоживання. Тому проблема оцінювання гранично допустимого рівня фіскального навантаження юридичних осіб залишається актуальною на всіх стадіях економічного циклу.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Проблема створення ефективної системи оподаткування, яка сприяє стабільному економічному зростанню, є однією з актуальних на сучасному етапі розвитку економіки України. Проблемі зниження податкового тиску приділяється значна увага всіма гілками державної влади, ця проблема є об'єктом дослідження багатьох науковців, як вітчизняних, так і зарубіжних: А.А. Алексєєв [1], Є.В. Балацький [2], С.В. Гусаков, О.Д. Данілов, Т.І. Єфімінко, Т.В. Кравець, А.М. Соколовська, В.М. Федосов [3, 7] та інші.

У цій статті поставлена проблема вирішується в рамках динамічних моделей економічного зростання, з врахуванням податкового фактору. В основу нашого моделювання буде покладена модель податків В. Балацького [2].

Обрання саме цієї моделі для проведеного дослідження обґрунтовується тим, що, по-перше, більшість існуючих моделей зростання з податковою складовою в цілому є більш привабливими для математиків, аніж економістів. В моделях такого типу, зазвичай, вводяться додаткові фактори, що сильно ускладнюють аналіз.

По-друге, часто моделі економічного зростання оперують погано верифікованими параметрами. Це призводить до того, що складні розрахунки за такими схемами є сильно ускладненими чи взагалі неможливі, а змістовні висновки робляться, як

правило, на якісному рівні і часто є або дуже очевидними, або малокорисними з практичної точки зору.

У зв'язку з цим наведені нижче моделі будуть базуватися на дескриптивній ідеології, що призначаються для перевірки практичних розрахунків.

Метою статті є побудова економіко-математичних моделей, на основі яких можна кількісно визначити максимально допустимий рівень сукупного податкового навантаження для юридичних осіб окремих напрямів економічної діяльності України, визначення впливу цих ставок на динаміку податкових надходжень до державного бюджету, що сприятиме підвищенню ефективності проведення податкових реформ.

Поставленими задачами дослідження є знаходження гранично допустимих та оптимальних ставок оподаткування; оцінювання ваги податкового навантаження на економічну активність підприємств; моделювання динаміки податкових надходжень при зміні розмірів ставок податків.

Виклад основного матеріалу. За роки незалежності в Україні сформовано податкову систему, що за своїм складом та структурою в цілому є подібною до податкових систем розвинутих європейських країн. Однак на відміну від країн ЄС податкова система України не стала інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, не сприяла зростанню економічної активності суб'єктів господарювання. Ринкове реформування економіки супроводжувалось неодноразовими намаганнями удосконалити податкову систему. Як правило, такі спроби обмежувались запровадженням окремих законодавчих актів та не достатньо відповідали стану економіки, що характеризується структурними диспропорціями, суттєвими обсягами тіньових оборотів, платіжною кризою.

Результатом багаторічних досліджень і напрацювань фахівців по вдосконаленню оподаткування фізичних і юридичних осіб Податковий кодекс, ухвалений Верховною Радою України 02.12.2010 р. [4]. Основними змінами у кодексі є такі:

- зменшення кількості податків, зборів: загальнодержавних – до 18 (було 29), місцевих – до 5 (14);
- поступове зниження ставки податку на прибуток (з 25-відсоткової на 2 відсотки щорічно до рівня 16% у січні 2014);
- зниження ставки податку на додану вартість до 17% у 2014 році;
- передбачається перенесення податкового навантаження на більш платоспроможну категорію громадян шляхом запровадження малопрогресивного оподаткування доходів фізичних осіб та введення податку на депозитні банківські рахунки (з 2015 року);
- спрощуються адміністративні процедури: запроваджується автоматичне відшкодування ПДВ; вдосконалюється система обліку платників податків тощо.

Моделювання здійснювалось для напрямів економічної діяльності з високою фондомісткістю, а саме машинобудівельної, хімічної та металургійної галузей промисловості України. На основі даних сприятливого 2006 року, коли були відсутні жодні суттєві ознаки кризових явищ, які б вносили в дослідження певний

елемент нестабільності, розрахували оптимальну ставку сукупного податкового навантаження. Якщо ж брати за основу 2007 рік, слід враховувати, що це останній рік, що передував кризі, коли надувалися «фінансові бульбашки», й тому параметри системи – нестабільні. Дані були скореговані у бік реалістичності, оскільки модель передбачає постійність деяких параметрів на декілька років вперед. Показники кризових 2008 та 2009 років також зазнали корегування, адже загальновідомо, що за кризового стану економіки прогнозування на основі економіко-математичних моделей втрачає свою ефективність [5, 7].

На основі праці [3] були визначені оптимальні ставки сукупного податкового навантаження для різних базових років та періодів планування для металургії України.

З даних табл. 1 простежується, що якщо за базовий брати 2006 рік, тобто всі показники 2006 року залишаються незмінними протягом усього прогнозованого періоду, то ставка сукупного податкового навантаження для періоду прогнозування 3, 4, 5 та 6 років становитиме відповідно 58%, 37%, 27% та 21% від вартості реалізованої продукції. Спостерігається цікава тенденція поступового зменшення сукупного податкового навантаження зі зростанням строку прогнозування. Оптимальним можна вважати період прогнозування на 3, 4 роки вперед, адже подальше моделювання все в більшій мірі не враховує зміни системних показників. Розглянемо отримані результати за статистичними даними металургійної галузі України детальніше в графічному представленні.

На рис. 1 зображено криві, які ілюструють залежність між ставкою податкового навантаження і відносними податковими надходженнями T_t / T_0 відповідно до різних періодів планування у три, чотири та п'ять років для базового 2009 року.

Одержані криві нагадують відому криву Лаффера, але принципово відрізняються від неї тим, що залежать від періоду планування і взагалі не існують при періоді планування в один рік.

З рис. 1 бачимо, що максимальні податкові надходження до бюджету за чотири роки отримуються при оптимальній ставці сукупного податкового навантаження у 36%.

Простежується цікава тенденція, що чим більшим є період прогнозування, тим більшими є податкові надходження до бюджету на кінець періоду прогнозування за нижчих ставок оподаткування, і навпаки, податкові надходження до бюджету зменшуються за вищих сукупних податкових ставок.

Якщо при розрахунках спиратися на кризовий 2008 рік, то для забезпечення досить високих фіскальних зборів треба збільшити податкову ставку до значення 51%. Однак така політика призводить до втрати рентабельності та практичного згортання виробництва. Використання базового 2009 року відновлює картину до кризового періоду зі ставкою у 36% та більш скромними податковими надходженнями.

Проте у довгостроковому періоді податкові ставки прямують до зменшення, що демонструє можливість наповнення бюджету і за більш низьких ставок за рахунок розширення податкової бази.

На рис. 2 зображено податкові криві, побудовані для різних базових років при періоді планування у чотири роки.

Порівняння одержаних кривих дозволяє зробити висновок про схожу поведінку податкових надходжень для базових до кризових 2006, 2007 років, причому зниження оптимальної ставки відповідно з 37 до 31% трохи зменшує відносні податкові надходження, проте не зменшує абсолютні величини цих надходжень в силу більшої бази оподаткування. Якщо при розрахунках спиратися на кризовий 2008 рік, то для забезпечення

Таблиця 1. Оптимальні податкові ставки для металургійної галузі для базового 2009 року

Кількість років у періоді / роки	2006	2007	2008	2009
3	0,58	0,51	0,39	0,58
4	0,37	0,31	0,30	0,36
5	0,27	0,22	0,25	0,24
6	0,21	0,16	0,22	0,18

Джерело: таблиця розроблена авторами на основі даних Держкомстату.

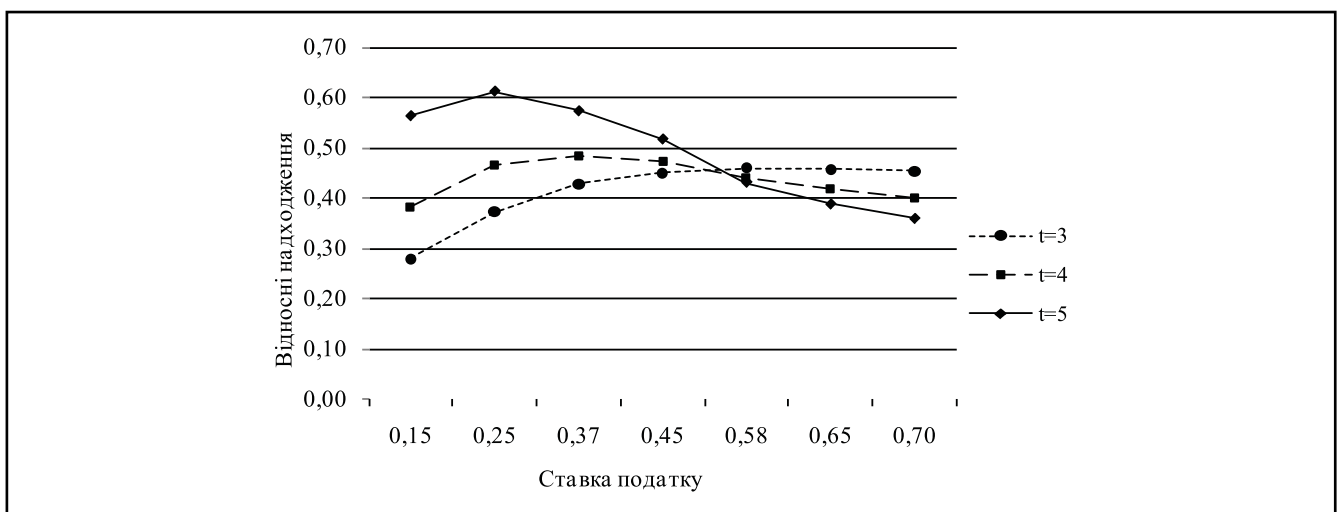

Рисунок 1. Податкові криві при різних періодах планування для базового 2009 року

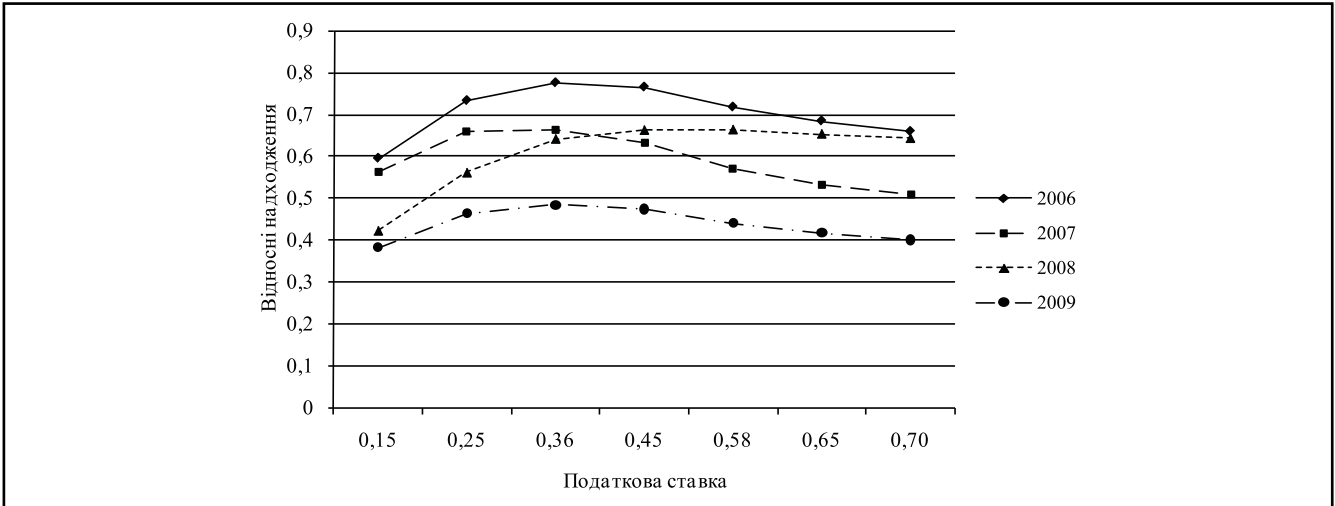

Рисунок 2. Податкові криві при плануванні на чотири роки для 2006–2009 років

досить високих фіскальних зборів треба збільшити податкову ставку до значення 51%. Однак така політика призводить до втрати рентабельності та практичного згортання виробництва. Використання базового 2009 року відновлює картину до кризового періоду зі ставкою у 36% та більш скромними податковими надходженнями.

Розглянемо питання про можливі впливи на економічні процеси змін сукупних ставок оподаткування. На рис. 3 зображені

сукупні податкові надходження металургійної галузі за 6 років (за базовий покладено 2009 рік), де ми чітко бачимо максимізацію цих надходжень за оптимальної ставки сукупного податкового навантаження рівній 36%. Слід також зазначити, що при різних відповідних ставках податкові надходження відрізняються послідовно один від одного на 5–6%.

Якщо розглянути процес стягування податків більш детально по роках, то оптимальна ставка сукупного податкового наван-

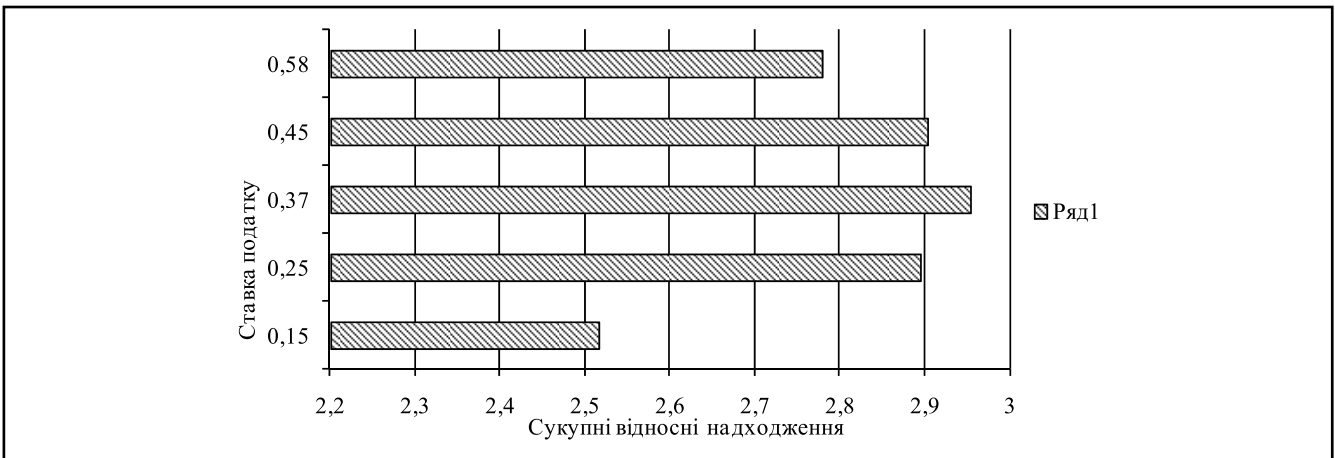

Рисунок 3. Сумарні відносні податкові надходження за шість років для базового 2009 року при різних податкових ставках

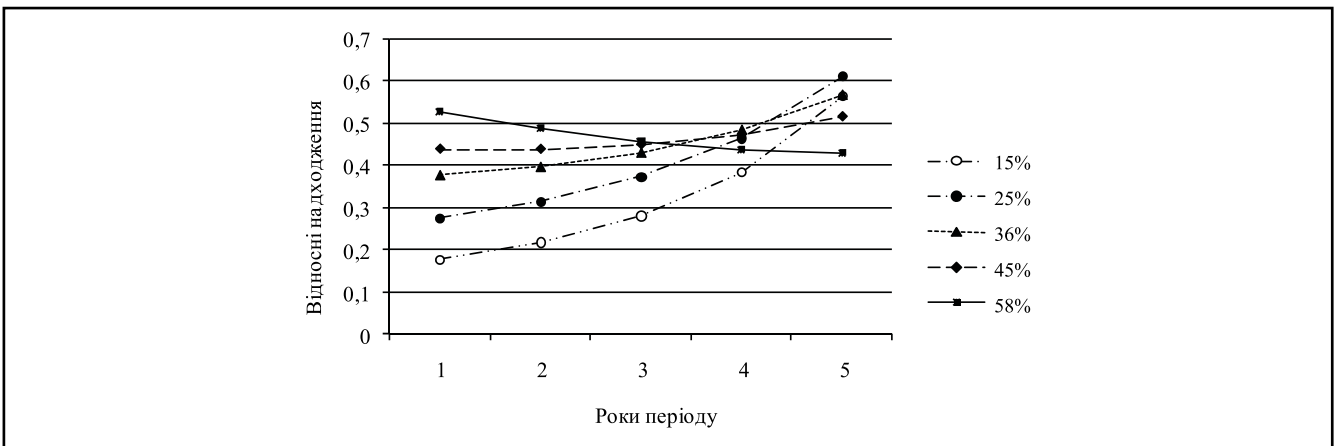

Рисунок 4. Динаміка фіскальних зборів для базового 2009 року

таження не забезпечувала максимальних податкових надходжень протягом кожного з років, що передували прогнозованому, ця ставка забезпечувала середні за розмірами податкові надходження, розмір яких поступово зростає та досягнув максимуму на останній четвертий прогнозований період (рис. 4).

Аналіз поведінки податкових кривих дає можливість зробити висновок, що малі ставки дають ефект лише з часом. Великі ставки податків діють позитивно на перших роках періоду, а потім призводять до зменшення фіскальних зборів. Вибір оптимальної ставки забезпечує стабільне динамічне зростання податкових надходжень, причому незначні відхилення від оптимальної траєкторії суттєво не впливають на процес оподаткування.

Отримані дані можна представити у іншому вигляді, як результат накопичених податкових надходжень. З рис. 5 бачимо, що оптимальна ставка сукупного податкового навантаження зовсім не гарантує максимальної суми податкових надходжень до бюджету країни за весь період прогнозування, проте якщо розширити горизонт прогнозування, то на певному етапі оптимальна ставка максимізує бюджетні надходження. При цьому надходження за цією ставкою перевищують надходження, що забезпечуються як за вищими, так і за нижчими ставками від оптимальної.

З рис. 6 видно, що накопичені податкові надходження за оптимальної податкової ставки перебувають на середньому рівні

між надходженнями, що забезпечуються за вищими та нижчими від оптимальної ставками.

Далі були розраховані гранично допустимі ставки податкового навантаження: 30% (2006), 33% (2007), -18% (2008), 28% (2009). Одержані результати свідчать про те, що модельні розрахунки, проведені за системними показниками кризового 2008 року вимагають значного послаблення податкового навантаження для підтримки виробництва. Для решти років гранично допустимі ставки податкового навантаження близькі до оптимальних ставок, розрахованих для періодів у чотири роки. При цьому виявляється, що навіть при низьких темпах зростання виробництва модель забезпечує норми прибутку на рівні 44–50%. Це означає, що залишаються внутрішні резерви для підтримки та збільшення темпів зростання виробництва.

У табл. 2 наведені дані оптимальних ставок сукупного податкового навантаження для хімічної та машинобудівельної галузей:

Для хімічної галузі характерні такі ж тенденції, як і для металургійної галузі. Однак оптимальні ставки сукупного податкового навантаження для 2008, 2009 років значно перевищують аналогічні ставки для металургійної галузі, що вказує на більш скрутне становище хімічної галузі в сучасних умовах.

Так само, як і у металургійній галузі, оптимальна ставка сукупного податкового навантаження при накопиченні податкових надходжень не гарантує максимальних податкових надходжень

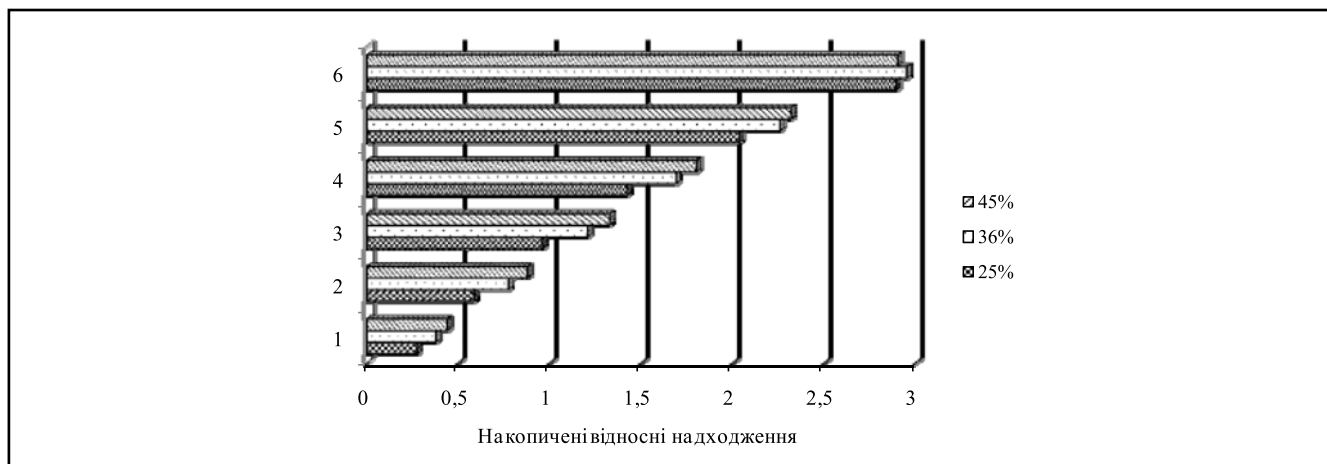

Рисунок 5. Динаміка накопичених відносних податкових надходжень за шість років для базового 2009 року

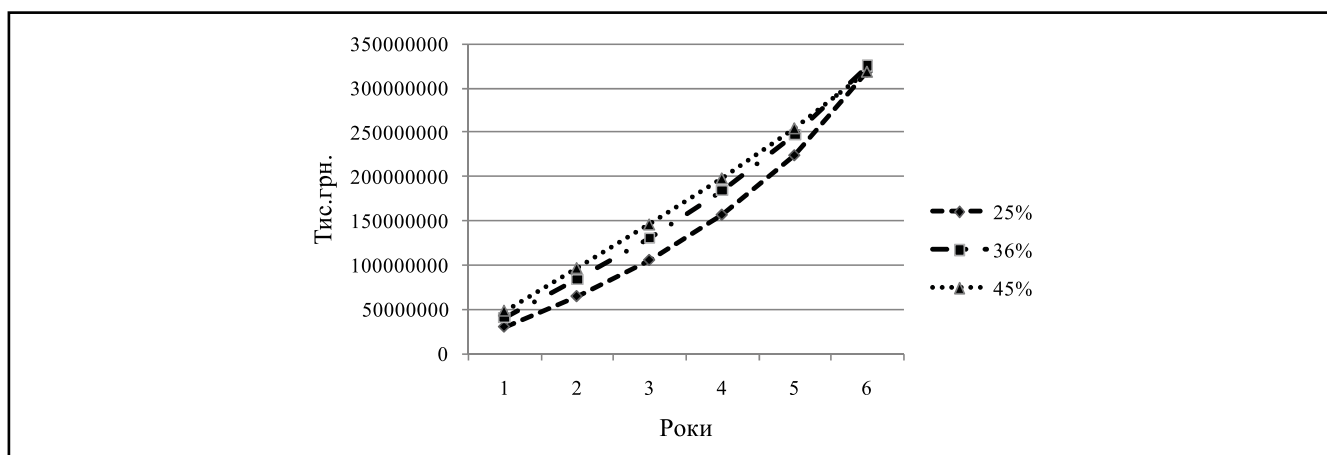

Рисунок 6. Накопичені податкові надходження при різних податкових ставках для базового 2009 року

Таблиця 2. Оптимальні податкові ставки для базового 2009 року

Період / рік	Хімічна промисловість				Машинобудування			
	2006	2007	2008	2009	2006	2007	2008	2009
3	0,51	0,45	0,69	0,71	0,33	0,15	0,26	0,41
4	0,34	0,31	0,45	0,47	0,22	0,09	0,17	0,26
5	0,26	0,25	0,33	0,36	0,16	0,07	0,12	0,19
6	0,21	0,21	0,25	0,29	0,13	0,05	0,10	0,14

Джерело: таблиця розроблена авторами на основі даних Держкомстату.

до бюджету країни за весь період прогнозування, але при розширеному горизонті прогнозування оптимальна податкова ставка таки максимізує сумарні бюджетні надходження за всі роки прогнозування (рис. 7).

Для хімічної промисловості гранично допустимі ставки податкового навантаження дорівнюють: 7% (2006), 8% (2007), 9% (2008), 4% (2009). Такі низькі значення свідчать про те, що хімічна промисловість мала системні проблеми вже у 2006 році (слід зазначити, що гранично допустимі ставки сукупного навантаження виступають в ролі індикатора економічної політики).

Допустимі ставки податкового навантаження для машинобудування становлять: 31% (2006), 50% (2007), 42% (2008), 37% (2009). Для цієї галузі характерні такі ж тенденції, як і для металургійної галузі. Однак, оптимальні ставки сукупного податкового навантаження для всіх прогнозованих років є значно нижчими за аналогічні показники для металургійної та хімічної галузей, що вказує на кращий стан машинобудівельної галузі в сучасних умовах, адже максимальні податкові надходження до бюджету досягаються і за більш низькими ставками.

Для порівняння у табл. 3 наведені дані стосовно реально-існуючих ставок сукупного податкового навантаження в Україні. Рівень цих ставок є вищим за рівень оптимальних ставок машинобудівельної галузі, проте збігається з оптимальною ставкою сукупного податкового навантаження у металургійній та хімічній галузях.

V. Дослідження Світового банку

За даними Світового банку [6], Україна займає 142-ге місце в рейтингу серед 183 країн (в минулому році вона посідала 146-те місце), проте саме за графою оподаткування Україна посідає 181-е місце (в 2009 – 182-ге).

Порівняння основних показників України за критерієм оподаткування з показниками вибраних країн східноєвропейського регіону наведено у табл. 4.

Проблемними для української системи оподаткування є самперед невисокі податкові ставки, а перші два критерії рейтингу: кількість податкових виплат протягом року та час, що витрачається на виплату податків. Реформування податкової системи слід починати з поліпшення організації процесу стягнення податків, шляхом зменшення кількості податкових виплат протягом року та переходом на електронну форму звітності, яка передбачає мінімальну участь людського фактору. Це, в свою чергу, сприятиме значній економії коштів за рахунок скорочення апарату податкової інспекції, зниження корумпованості податкових органів та зменшення часу на сплату податків.

Зниження рівня податкових ставок на сучасному етапі матиме соціальний ефект, сприятиме поліпшенню виробничих відносин та відновленню економічного зростання на основі стимулювання технічного переозброєння. Задля збереження обсягів податкових надходжень до бюджету, зниження податкових ставок не повинно супроводжуватися збільшенням податкового

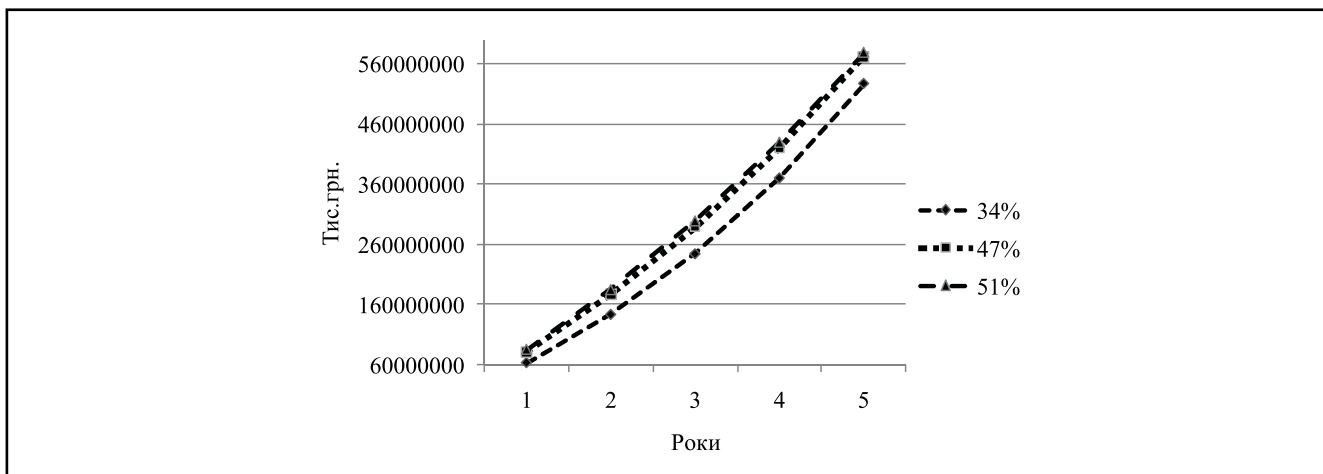

Рисунок 7. Накопичені податкові надходження при різних податкових ставках для базового 2009 року

Таблиця 3. Оптимальні податкові ставки для базових 2006, 2007, 2008, 2009 років

Галузь / роки	2006	2007	2008	2009
Металургія	0,58	0,58	0,77	0,75
Хімічна галузь	0,60	0,58	0,73	0,76
Машинобудівельна галузь	0,59	0,56	0,70	0,71

Джерело: таблиця розроблена авторами на основі даних Держкомстату.

Таблиця 4. Рейтингові показники країн за графою оподаткування

Індикатор / країна	Україна	РФ	Польща	Білорусь	Латвія
Виплати (кількість)	147	11	40	107	7
Час (години)	736	320	395	901	279
Загальна податкова ставка (% прибутку), в тому числі:	57,2	48,3	42,5	99,7	33
– податок на прибуток;	12,3	10,9	17,3	22,1	2,2
– податок і виплати з заробітної плати;	43,1	31,8	21,9	39,6	27,2
– інші податки	1,9	5,7	3,3	38,1	3,7
Місце в рейтингу за графою «оподаткування»	181	103	151	183	45
Загальне місце в рейтингу	142	120	72	58	27

Джерело: таблиця розроблена авторами на основі даних Світового банку.

навантаження в іншій формі. Зауважимо, що згідно з новим Податковим кодексом планується введення умов, які фактично унеможливають вихід підприємств на податкові канікули, заборона відносити до видатків витрати у сфері послуг, відміна спеціального режиму для діяльності технопарків тощо.

У подальшому планується продовжити дослідження з метою оцінки наслідків впровадження нового податкового кодексу, адже зараз всі результати мають лише прогностичний характер.

Висновки

Проблема оподаткування тісно пов'язана з питанням забезпечення зростання виробництва та збереження високої норми прибутку. Податкова система України потребує якісних реформ (частина яких врахована в прийнятому Податковому кодексі України), при проведенні яких слід враховувати можливі впливи цих реформ на процес економічного зростання.

З проведеного дослідження випливає, що популярне твердження про переваження економіки країни податками не підтверджується на практиці. Проте зниження ставок податків дає великий економічний та соціальний ефект. При цьому зменшення сукупного податкового навантаження на декілька відсотків суттєво не впливає на збільшення фіскальних зборів. Реформування податкової системи повинно стосуватися всіх аспектів процесу стягнення податків, забезпечувати прозорість та чітку регламентованість фіскальних заходів. Держава повинна заохочувати виробників інвестувати зароблені кошти у тех-

нологічне переозброєння виробництва, використовуючи для цього гнучку систему податкових заходів. Це сприятиме розширенню вітчизняного виробництва, зменшенню показників безробіття та підвищенню рівня стабільності у суспільстві.

Література

1. Алексєєв А.А., Кравець Т.В. Модель оподаткування з урахуванням відтворення виробництва // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка. – 2007. – Вип. 93. – С. 46–48.
2. Балацкий Е.В. Воспроизводственный цикл и налоговое бремя // Экономика и математические методы. – 2000. – Т. 36. – № 1. – С. 3–16.
3. Кравець Т.В. Моделювання податкового навантаження з урахуванням технічного прогресу / А.А. Ситенко // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємство. – 2010. – №4. – С. 101–107.
4. Податковий кодекс України від 3.12.10 // Голос України №№229–230 (4979–4980). – 2010.
5. Ситенко А.А. Модель податків з урахуванням технічного прогресу // Шевченківська весна: Економіка, матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених / За заг. ред. проф. В.Д. Базидевича: у 2-х т. – К.: ТОВ «Сталь», 2010. – Вип. VIII. Том 1. – С. 567.
6. Doing Business 2010: Reforming through Difficult Times. – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org/>
7. Kravets T. Modeling of Taxation that Considers Reproduction // Vilnius University: Economics. – 2008. – Vol. 83. – P. 71–76.

Т.Г. КУЧЕРУК,
к.е.н., докторант, Науково-дослідний економічний інститут

Цілепокладаюча оцінка науково-дослідної діяльності за умов інноваційно орієнтованого економічного розвитку регіонів України

У статті визначено цілепокладаючу оцінку науково-дослідної діяльності, досліджуються особливості функціонування економіко-організаційного механізму державного регулювання за умов інноваційно орієнтованого економічного розвитку регіонів України.

В статье определена целеполагающая оценка научно-исследовательской деятельности, исследуются особенности функционирования экономико-организационного механизма государственного регулирования в условиях инновационно ориентированного экономического развития регионов Украины.